

BAZNĪCAS ZINĀS

ŅUJORKAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES
IZDEVUMS

2008.g.

maijs

58. gads Nr.4

Jāņa 17:1-11 Tā Jēzus runāja un, Savas acis uz debesīm pacēlis, sacīja: „Tēvs, Mana stunda ir nākusi: apskaidro Savu Dēlu, lai Dēls apskaidro Tevi. Itin kā Tu Viņam esi devis varu pār visu miesu, lai Viņš visiem, ko Tu Viņam esi devis, dotu mūžīgo dzīvību. Bet šī ir mūžīgā dzīvība, ka viņi atzīst Tevi, vienīgo patieso Dievu, un to, ko Tu esi sūtījis, Jēzu Kristu. Es Tevi esmu paaugstinājis virs zemes, pabeigdams to darbu, ko darīt Tu Man esi uzdevis. Un tagad apskaidro Tu Mani, Tēvs, ar to skaidrību, kas Man bija pie Tevis, pirms pasaule bija. Es Tavu Vārdu esmu darījis zināmu cilvēkiem, ko Tu Man no pasaules esi devis. Tavi tie bija, un Man Tu viņus devi, un Tavus vārdus tie ir turējuši. Tagad viņi ir atzinuši, ka viss, ko Tu Man esi devis, ir no Tevis; jo tos vārdus, ko Tu Man devi, Es esmu devis viņiem, un viņi tos uzņēmuši un patiesi atzinuši, ka Es esmu nācis no Tevis, un ticējuši, ka Tu Mani esi sūtījis. Es lūdzu par viņiem; Es nelūdzu par pasauli, bet par tiem, ko Tu Man esi devis, jo viņi ir Tavi. Un viss, kas ir Mans, tas ir Tavš, un, kas ir Tavš, ir Mans, un Es esmu apskaidrots viņos. Es vairs neesmu pasaulē, bet viņi ir pasaulē, un Es eimu pie Tevis. Svētais Tēvs, uzturi tos Savā Vārdā, ko Tu Man esi devis, lai viņi ir viens, itin kā mēs.”

„Lai viņi ir viens, itin kā mēs” - tie ir tik ļoti bieži dzirdēti vārdi. Varētu sacīt, ka 20 gadsimta otrajā pusē praktiski nav bijis neviena reprezentatīva kristiešu saieta, vienalga kādas konfesijas, vienalga kādas denominācijas, lai arī kāda valodā viņi būtu runājuši, kur tādā vai citādā kontekstā šie Kristus vārdi nebūtu tikuši citēti. Tie ir tik bieži tikuši piesaukti, un tik bieži noteiktā kopsakarībā, ka mums liekas, ka tie nu ir vis-skaidrākie vārdi, kādus mēs Kristus evaņģēlijā varam atrast. Mums tik bieži skaidrots, ko tas nozīmē un kas mums jādara, lai šos vārdus īstenotu. Ir sarakstītas grāmatas, rīkotas konferences, rīkoti lūgšanu maratoni, lai piepildītu šos Kristus vārdus, ka praktiski visiem ir skaidrs, ka tos sakot, Kristus gribēja, lai mēs visi sadodamies rokās, dziedot „Kumbaya, my Lord!”

Vai tas būtu iespējams? Vai tas ir iespējams, ka mēs visi, kas nesam Kristus vārdu, varētu vienoties savā starpā un būt kā viens? Minēšu tikai divus prominentus cilvēkus, kas sevi skaidri apliecinājuši par kristiešiem. Mēs viņus esam pēdējā laikā bieži redzējuši televīzijas ekrānos. Romas pāvests Benedikts XVI ir sacījis, ka kristiešu redzama vienotība būs viens no galvenajiem uzdevumiem, kā vārdā viņš strādās savas kalpošanas laikā. Un otrs - Džeremijais Raits. Baznīca Čikāgā, kurā viņš kalpoja kā mācītājs, saucās „Trīsvienības vienotā Kristus baznīca”. Par ko šie divi cilvēki varētu vienoties savā starpā? Kā viņi varētu vienoties? Uz kādiem noteikumiem? Kas vispār ir kopīgs Benediktam

XVI un Džeremijam Raitam? Un ko Kristus gribēja sacīt, sakot par šiem diviem, lai viņi ir viens?

Nu labi, lai paliek tie katoļi un grūti atpazīstamie puritāņi. Varbūt mums luterāņiem iet vieglāk? Ziniet, pavisam nesen Amerikas Evaņģēliski luteriskā Misuri sinode gribēja noturēt dievkalpojumu vienā no Eiropas valstīm. Viņi noīrēja luterāņu baznīcu, sarīkoja dievkalpojumu un klusi izplatīja vēsti, ka šīs baznīcas piederīgie nav aicināti uz to dievgaldu, ko viņi svinēs savā dievkalpojumā, jo šī baznīca ir piederīga Pasaules luterāņu federācijai, kurai Misuri sinode nepieder. Nu labi, mēs zinām, ka amerikāņi ar eiropiešiem nekad nav īsti satikuši. Viņi vienreiz mēģināja dzert tēju Bostonā un kas no tā iznāca?

Varbūt mums latviešiem iet labāk? Latviešu luterāņiem? Nu tas nekas, ka mums ir divi arhibīskapi, bet kā jūs domājat - cik ir luterāņu baznīcas Latvijā un ar kuru no tām esam mūsu baznīca? Kad iesāku studēt teoloģiju, Latvijā bija jau divas luterāņu baznīcas - viena, kuras arhibīskaps bija Kārlis Gailītis un otra - draudžu grupa, kuras vadītājs Sigurds Sproģis bija neapmierināts ar to, ka par arhibīskapu kļuva Kārlis Gailītis. Neilgi pēc tam, kad es biju beidzis studēt teoloģiju, daži mani studiju biedri paziņoja, ka viņi vēlas atjaunot Svētā Vakarēdiena kopību ar tām draudzēm, kas turas pie skaidras Kristus mācības tikpat cieši kā viņi. Kādu brīdi domājuši, ko tas viss īsti nozīmē, mēs galu galā sapratām, ka nu mums ir vēl trešā luterāņu baznīca, kas sevi

nodēvēja par Konfesionālo luterāņu baznīcu. Šī baznīca pat skaitliski auga - viņi bija sasnieguši diezgan ievērojamu apjomu - septiņi mācītāji un desmit draudzes, bet pavisam nesen tie četri izsvieda ārā tos trīs un tagad ir divas konfesionālās luterāņu baznīcas. Tad ir vēl viena neatkarīgā luterāņu draudze kaut kur pie Siguldas. Tātad Latvijā ir vismaz piecas luterāņu baznīcas. Jūs domājat, ka mēs ar viņiem varēsim vienoties? Tie zēni no konfesionālās Luterāņu baznīcas ar mums kopā pat Tēvreizi neskaitīs, jo mēs neesam pietiekami svēti.

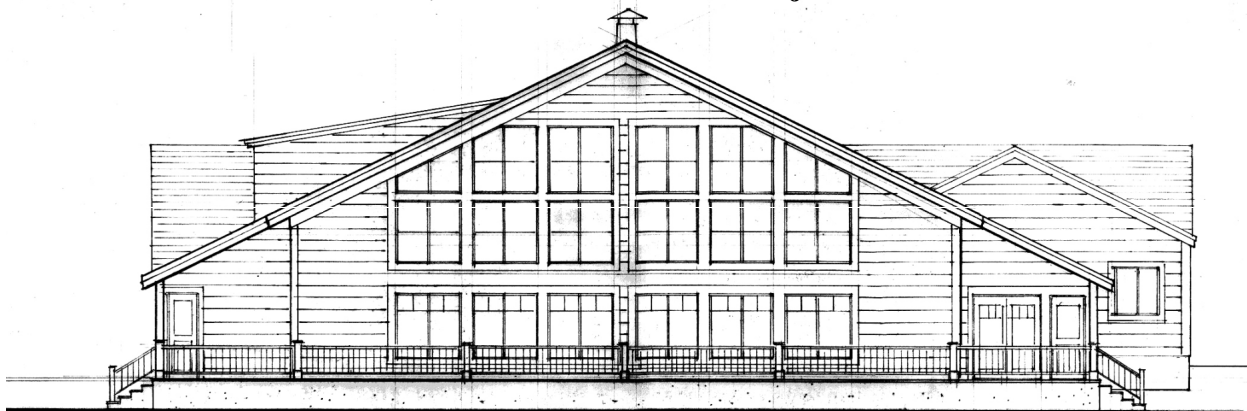
Ko Kristus gribēja sacīt, kad Viņš teica „ Svētais Tēvs, lai viņi ir viens, itin kā mēs”? Vai viņš tiešām bija tik naivs un tik maz mūs pazina, ka nesaprastu, ka vienīgais, par ko es varētu vienoties ar Konfesionālo luterāņu baznīcu Latvijā un Džeremiju Raitu ir tas, ka Benediktam XVI nav taisnība! Un Benedikts XVI varētu vienoties ar Konfesionālo baznīcu Latvijā un Džeremiju Raitu par to, ka man nav taisnība. Un jums arī ne!

Vai Kristus tiešām bija tik naivs, ka Viņš to nezināja? Un ja Viņš būtu bijis tik naivs, tad diez ko Viņš būtu domājis, sacīdams, ka debesu valstība ir līdzīga tīklam, kurā būs visādas - labas un sapuvušas zivis (Mat. 13:47-48)? Un ko Viņš būtu domājis, sacīdams, ka kvieši un nezāle laukā aug kopā līdz Pastarai tiesai (Mat. 13:24-30)? Un ko Viņš domāja tad, kad paskaidroja mācekļiem, ka ne cilvēka uzdevums būs tos atšķirt, bet nāks eņģeļi, bet ne ātrāk kā Pastarā tiesā (Mat. 13:37-43). Un ko Viņš domāja, sacīdams, ka Viņš nelūdz, lai mēs tiktu izņemti no pasaules (Jāņa 17:15)? Kamēr Kristus baznīca ir pasaulē un Kristus baznīcā ir visādas - labas un puvušas zivis, un ne mums ir tās atšķirt lemts, tad kā viņas var būt vienotas savā starpā? Kādā veidā?

Kristus lūdza Tēvu: „Lai viņi ir viens, itin kā mēs.” Un ko mēs piedāvājam Viņam, atsaucoties uz šo lūgšanu? Kopīgu virsvaldi? Paplašinātu konsistoriju? Komisiju, kas izstrādās „Vienoto dogmatikas rokasgrāmatu”? Četras diecēzes, kur viens bīskaps ir *primus inter paris* pārējiem? Jēzus Kristus bija viens ar Tēvu un vai tad viņiem bija konsistorija? Kad viņiem bija paplašinātā virsvaldes sēde? Kristus runā par vienotību, bet mēs ar to saprotam administratīvu vienību, vai doktrināru atpazīstamību. Vai Kristus *tiešām* to mums teica? Vai Viņš bija tik naivs, vai mēs tik vulgāri? Par ko Viņš vispār runāja savā pēdējā vakarā kopā ar mācekļiem? Savā pēdējā lielajā lūgšanā, kurā Viņš vērsās pie Tēva; kurā Viņš runāja ar Tēvu par sevi, par saviem sekotājiem un visu savu baznīcu. „Lai viņi ir viens, itin kā mēs”, lai viņi ir viens, tā pat kā Kristus bija viens ar Tēvu - gan zemes virsū, gan debesīs, gan dzīvē, gan nāvē. Lai viņi ir viens, itin kā mēs! Kristus runā par kaut ko daudz lielāku, nekā administratīva vienība, nekā doktrināra kopība. Kristus runā par mūsu iespēju saņemt mūžīgo dzīvību, iegūt to caur Viņa un patiesā Dieva atziņu. Lūdzot: „*Lai viņi ir viens, kā mēs!*” - Kristus lūdz, lai mēs būtu vienoti mūžīgai dzīvībai ar Viņu un Dievu! Vienalga, kur mēs esam, kādā veidā mēs lūdzam, un no kādām grāmatām mācāmies teoloģiju. Mēs esam vienoti ar Viņu Viņa lūgšanā, vienalga pie kuras baznīcas Romas katoļu, latviešu luterāņu, Čikāgas Trīsvienības vienotās baznīcas, vai kādas citas, būtu piederīgi. Mēs esam vienoti ar mūžīgo dzīvību, nevis pateicoties mūsu īpašai doktrinārai skaidrībai, vai mūsu administratīvajiem sasniegumiem, bet tikai un vienīgi caur Kristus lūgšanu. Āmen.

Juris Saivars

Katskilu nometnes ēdamzāles atjaunošana

Skats no kalna puses no arhitekta zīmējuma

Atzīmējot mūsu nometnes 50. jubileju, latviešu sabiedrība no visas Amerikas saziedoja apmēram \$250,000 nometnes ēdamzāles uzlabošanai. Draudzes valde nozīmēja plānošanas komiteju, ar uzdevumu izstrādāt projektu, apsverot vajadzības un iespējamības.

Apsverot nometnes darbību, ātri noskaidrojās, ka gan zāle, gan virtuve neatbilst šodienas vajadzībām - nevar pabarot dalībnieku skaitu vienā reizē. Iedziļinoties nometnes vispārējās vajadzībās, atklājās, ka īkšķīšiem nav savu telpu lietus laika nodarbībām (šogad būs

četras īkšķīšu nedeļas!); nometnei un trīs-reiz-trīsi ir nepieciešamas telpas rokdarbu un mākslas darbnīcām; saimnieču guļamistabas ir nožēlojamas; un nometnes inventāra uzglabāšanai nav pietiekamu noliktavas telpu. Izvērtējot esošo ēdamzāles ēku, radās pārlicība, ka ēka var droši turpināt kalpot nometnei jaunā uzdevumā, bet tā nav paplašināma lai apmierinātu virtuves un ēdamistabas vajadzības.

Nometne ir Ņujorkas draudzes visaktīvākais darbības centrs. Tā kalpo ne tikai Ņujorkas draudzes locekļiem, bet gan plašākai latviešu sabiedrībai. Visus šos gadus, nometne ir darbojusies saimnieciski autonomi no draudzes kases. Sagaidam, ka nometne drīzumā sāks palīdzēt izpildīt draudzes gada darbības budžetu. Tamdēļ mums ir jaskatās ar plašāku vērienu nākotnē.

Pavasaros un rudenos nometni bieži izmanto privātiem sarīkojumiem, kā piemēram kāzu viesībām, iesvētībām, kristībām. Rikotāji izdod lielas naudas summas, lai uzstādītu teltis, jo esošās ēkas ir par šauru. Paplašinātā edamzāles celtnē dos iespēju Ņujorkas draudzei vairāk izīrēt telpas šādiem pasākumiem. Tā jaunā ēdamzāle kļūs draudzei par ienākuma avotu.

Ja draudze nolems īstenot projektu, jaunā celtnē pievienosies esošai celtnē pie zāles priekšas sienas (logiem). Jaunai zālei būs skaisti, plaši logi, ar netraucētu skatu uz kalniem un pļāvām. Ir paredzēts arī kamīnu iebūvēt. Spēs paēdināt reizē 275 ēdājus (nometni un īkšķīšus). Karogu laukums tiks mazliet sašaurināts, bet tomēr būs plašs un pievilcīgs. Vecā edamzāle turpinās kalpot nometnei, kā papildus nodarbību telpa īkšķīšiem un nometniekiem lietus laikā. Esošās virtuves un trauku istabas telpas pārveidosim par mākslas un rokdarbu darbnīcām un par inventāra noliktavām.

Šis ir lielākais un svarīgākais projekts nometnē kopš Atpūtas nama celšanas septiņdesmitajos gados. Tas prasa gan uzņēmību, gan uzdrošināšanos. Tas arī prasa rūpīgu plānošanu gan celtniecībā, gan saimniecībā. Lai projektu īstenotu, draudzei būs jāaizdod nometnei \$225,000. Nometnei būs jāatmaksā draudzei aizdevums ar ziedojumu un papildus ienākumu palīdzību.

Jūnija sākumā novados notiks informācijas sapulces. Skat datumus 12. lpp. Lūdzu piedalīties un uzklaušiet sīkākus paskaidrojumus par priekšlikumu un izsakiet savas domas. *Mārtiņš Zālīte, draudzes priekšn.*

Kā dzīvais Dievs darbojās cilvēka dzīvē (turpinājums) - Mārtiņš Luters

raksta iepriekšējās daļas 2007. gada decembrī un 2008. gada aprīlī Baznīcas ziņās

Pienāca tumšāki laiki, kad kristīgā baznīca, kas bija izturējusi nežēlīgās vajāšanas, pati apvilka pasaulīgās varas atribūtus un ņēma rokā nāvējošo zobenu, bieži pati kļūdama par vajātāju. Aplipusi asinīm un viduslaicīgām māņticībām, tā pamazām deģenerējās no labās vēsts pasludinātājas par sacietējušu ceremoniju un rituālu ievērotāju. Tās valdošās aprindas pildījās ar cilvēkiem kam trūka attiecīgas izglītības un kurus varētu saukt par kristīgiem farizejiem - fanātiskiem nedzīvā burta kalpiem, krustnešiem, inkvizitoriem, raganu un ķeceru dedzinātājiem vai neticīgiem, negodīgiem, varaskāriem krāpniekiem, iekarotājiem un verdzinātājiem.

Šādos apstākļos mēs sastopamies ar samērā vienkāršu mājkalpotāju ģimeni - vīru un sievu mazā Vidusvācijas pilsētiņā, kur 1483. g. viņiem piedzima dēls Mārtiņš. Tajā pašā gadā tēvs Hans Luters atrada darbu vietējās vara raktuvēs un ātri uzstrādājās par dažu raktuvju un vara kausētavas īpašnieku. Mārtiņa bērnība pagāja diezgan brutālās apstākļos, un šīs ģimenes garīgā dzīve bija piepildīta tā laika māņticībām. Māte Margrieta bija pārliecināta, ka viens no viņas bērniem nomiris, pateicoties kaimiņienei, kas esot ragana. Cilvēki dzīvoja vienās bailēs no dēmoniem, raganām, spokiem, purgatorijas un elles. Tā laika baznīca nespēja šai ģimenei piedāvāt neko vairāk, ka šaubas, nedrošību, pūlēšanos pašu spēkiem sagādāt sev pestīšanu ar visniedomājāmākiem grēku nožēlas darbiem un vienu laiku

pat ar nekam nederīgām grēku atļaidēm, kuras varēja iegādāties par naudu.

Pēc mūsu cilvēciskā vērtējuma arī Mārtiņš Luters neliktos nekāds īpašs kandidāts tam darbam, kas bija padomā Dievam, lai glābtu cilvēkus, jo Mārtiņa priekšstats par Dievu un pestīšanu bija tikpat aplams, kā citiem viņa laika cilvēkiem. Pie pirmās izdevības godkārtīgais un centīgais tēvs sūtīja savu dēlu uz latīņu skolu un pēc tam uz Erfurtes universitāti mācīties tieslietas, un Mārtiņš izrādījās apķērīgs un centīgs students. Bet 22 gadu vecumā viņam sāka rasties prāta nemiers par savu dvēseles stāvokli, un viņš ar īpašu atļauju no universitātes ieradās mājās meklēt padomu par savu nākotni. Atceļā uz Erfurti uznāca bargs negaiss, un zibens iespēra zemē netālu no Mārtiņa. Pārbijies, viņš iekliedzās: „Palīdz man, svētā Anna, es kļūšu par mūku!” Nejausa sagādīšanās? Neapdomāts solījums? Pazīstot visu tālāko Lutera karjeru, mēs varam būt pārliecināti, ka zibens spēriens bija dievišķs pieteikums Mārtiņam, ka Dievam ir savi īpaši nodomi ar viņa tālāko dzīvi.

Tāda doma ļauj mums secināt, ka Mārtiņa prāta nemiers nebija radies pats no sevis - to bija iedēstījis Dievs kā pirmo soli, lai stūrētu viņu uz klosteri, kur viņš pirmo reizi mūžā varēja tā par īstam iepazīties ar Dieva rakstisko atklāsmi, Bībeli, un, līdz ar to iepazīt un izprast līdz šim nepiedzīvoto dzīvo Dievu. No sākuma Mārtiņš arī Bībelē Dievu redzēja caur tā laika orto-

doksijas plīvuru kā taisnu, bargu, nepieejamu un nepiedodošu skolotāju, kas nemitīgi meklē kļūdas, draud ar stibu un nepārtraukti dod divniekus jeb F. Mārtiņš dzīvoja vienās bailēs un terorā no Dieva sodības, jau tādēļ vien, ka viņš bija sācis pētīt neatļautas lietas, kas viņu mocīja un nedeva mieru. Viņš sāka gluži objektīvi pētīt, kādēļ viņam ir šaubas par savu pestīšanu. Viņš nemitīgi bāzās virsū ar savām bailēm un nemieru saviem priekšniekiem, līdz pēdīgi tie, lai tiktu vaļā no šī traucētāja, aizsūtīja Mārtiņu uz Vitenbergas universitāti iegūt doktora grādu un kļūt par Bībeles profesoru. Mēs varam būt pārliecināti, ka arī šis pagrieziena Mārtiņa Lutera dzīvē notika pēc sistemātiska Dieva plāna.

Jauns zibens spēriens atplaisnāja Mārtiņa Lutera sirdī un dvēselē tajā liktenīgajā dienā, kad viņš atklāja, ka visas viņa bailes un agonija ir bijušas nepamatotas un nevajadzīgas. Pēdīgi viņš Bībeles lappusēs ieraudzīja mīlošu un žēlsirdīgu Dievu, kas savā žēlastībā taisno tos grēciniekus, kas apzinās un nožēlo savu grēcīgumu un, galvenais, tic, ka Jēzus par visiem cilvēku grēkiem visā pilnībā ir samaksājis pie krusta, izpirkdam tos ar savām asinīm. Pestīšana, Mārtiņš pēdīgi saprata, balstās uz ticību un ir pilnīgi par brīvu, nav ne pirkstiņu jāpakustina. Gluži otrādi - katrs mēģinājums nodrošināt vai nopelnīt pestīšanu ar kādu labu darbiņu, pieliekot drusku savu roku, ir briesmīgs apvainojums Kristum, jo tas rāda, ka tāds cilvēks neuzticas Kristum, ka viņš visu pestīšanas darbu visā pilnībā pabeidzis pie krusta un mūs izpircis no grēka un nāves.

Labiem darbiem ir vienkārši jāseko ticībai no prieka pilnas, pateicīgas sirds, kā ratiem aiz zirga, pie tam pieklājīgā attālumā, lai tie neraisītos ticībai pa kājām. Ticība ir tā, kas glābj, nevis labie darbi, ziedojumi, ceremonijas, rituāli, svētceļojumi, un grēku atlaides. Pārāk daudzi protestantu teologi vēl tagad samulsina cilvēkus, sludinādami, ka, jā, ticība ir ļoti, ļoti, ļoti svarīga pestīšanai, bet jābūt arī labiem darbiem. Tātad, cilvēki spriež, pestīšana panākama ar kaut kādu ticības un labo darbu kombināciju. Tā ir zirga jūgšana blakus ratiem, un tādai aplamībai pamatā laikam ir viens neizdevies teiciens Jēkaba vēstulē, ko Lutera esot nicinoši uzskatījis par salmiem, jo ar to Jēkabs ir sajaucis gaisu un skaidrību, rakstīdams: „Redziet, ka no darbiem cilvēks top taisnots un ne no ticības vien.” (Jk.2:24) Ko Jēkabs ar to domājis, ir tas, ko viņš jau vairākas reizes iepriekš bija uzsvēris: „Tāpat arī ticība, ja tai nav darbu, tā ir pati par sevi nedzīva.” (Jk.2:17) Gluži pareizi! Ja kāds domā, ka viņš ir ticīgs un ir pestīts, bet tas viņu nesajūsmina un neliek viņam priekā un pateicībā dedzīgi darīt ticības un mīlestības darbus, tad tā nav īsta ticība. Tāda ticība ir tikpat dzīva kā ar purva rāvu piesūkusies sieksta.

Atklājums, ka vienīgi ticība glābj cilvēku, nāca, pa-

teicoties Mārtiņa Lutera teoloģijas studijām un Bībeles profesora darbam universitātē. Tas noveda pie vēl nepieredzētas zemestrīces tā laika baznīcā. Vēsturnieks Kurts Ālands to izteicis šādi: „Ar Mārtiņa Lutera tēzu pienaglošanu 1517. gada 31. oktobrī Rietumu (Romā) baznīcas lepnā struktūra nedaudzu gadu laikā sabruka drupās.” Pāvests Leo X. Nosauca Lutera par „mežoniņu kuili vīnogu dārzā”, jo Lutera bija izrakņājis un saplosījis tik daudzas no vecuma nosirmojušas doktrīnas un tradīcijas. Putekļu mākonī ap viduslaiku baznīcu bija nogāzušies arī gadsimtos sakrājušies un sacietējuši pagāniski pienesumi, māņticības, aplami pieņēmumi un viltus mācības. Pat daudzi modernie katoļu teologi atzīst, ka Lutera ir dzīvības glābējs kristiešiem.

Lutera pats sevi apzīmēja par vienkāršu zemnieku dēlu. Viņš bija virzījies uz kaut ko smalkāku, un droši vien no viņa būtu iznācis labs advokāts, ja viņam ceļā nebūtu notikusi maza, trokšņaina satikšanās ar tā Kunga negaisu. Lutera dzīves svarīgākais posms būtībā neatšķīrās daudz no iepriekšējo divu Dieva gribas izpildītāju dzīves gaitām. Dieva roka šoreiz varbūt neparādījās tik atklāti un redzami, bet tā stiprināja un briedināja Lutera ticību bagātīgi netiešā veidā, sūtot citus cilvēkus kā viņa glābējus, aizstāvjus, palīgus un domubiedrus.

Lutera ticības augšana bija lēnāka un nelīdzenāka, bet arī tā sasniedza savu kalngalu kritiskajā brīdī, kad pēc grūtas un mocošas nakts Mārtiņš Lutera, lūgšanās stiprināts, varēja stingri stāvēt savu ienaidnieku vidū, apzinoties, ka viņa aizstāvēšanās runa varētu nest viņam nāvi ķecera sārtā, un nobeigt savu sakāmo ar slavenajiem vārdiem: „Te es stāvu. Es citādi nevaru. Dievs, palīdzi man!” Arī Mārtiņš Lutera ar dzīvē Dieva darbošanos viņa dzīvē no vienkārša kalnrača dēla bija kļuvis par varenu Dieva ieroci cilvēku pestīšanas plāna atjaunošanā. Arī Lutera pierādīja, ka Dievs darbodamies vienkārša cilvēka dzīvē, spēj pārveidot ne tikvien viņu pašu, bet arī citus cilvēkus un pat valstu robežas un cilvēces nākotni.

Indriķis Kaņeps

Ņudžersijas skola pasniedz klingēri Maijai Laiviņai 75. dzimšanas dienā

Mājas dievkalpojums

Aprīlī Nudžersijas Mājas dievkalpojumu apmeklētāju saime pulcējās viesmīlīgajās Guntas Harvejas mājās. Šoreiz klātesošos ar lasījumu un Dieva Vārda skaidrojumu uzrunāja diakons Indriķis Kaņeps. Viņa pārdomas saistījās ar mūsdienīgām izpausmēm Amerikas reliģiskajā dzīvē iepretī mūžīgām Gara vērtībām.

Pēc dziedāšanas un kopīgas lūgšanas, mēs ilgi kavējamies pārrunās par vienotu tēmu kāda būtu garīgā dzīve Latvijā šobrīd, ja nebūtu gadījušās kara un okupācijas nelaimes un Latvija būtu attīstījusies līdzīgi Skandināvijas valstīm. Bija jādzird milzīga viedokļu dažādība, atkarībā no runātāju dzīves pieredzes un vecuma, un šāda domu apmaiņa un iespēja dzirdēt negaidītus vērtējumus allaž ārkārtīgi bagātina ikvienu klausītāju. Pēc pārrunām ar dziesmu tika sveikti divi aprīļa jubilāri Jolanta Kaņepa un mācītājs Juris Saivars. Pēc svētbrīža visi dalībnieki vēl ilgi kavējās pie bagātīgā cienastu galda, pārrunājot dažādas aktualitātes un kavējoties atmiņās. Guntas mājās dārzniecības mīļotājiem allaž ir apskatāms arī kāds interesents stāds, jo viņas dzīvesbiedrs ir kaislīgs orhideju audzētājs. Liels paldies Harveju ģimenei par vēl vienu iespēju jauki kopā pavadīt laiku viņu mājās!

Inga Saivare, Ingas Saivares foto

Draudzīgais aicinājums Nudžersijā

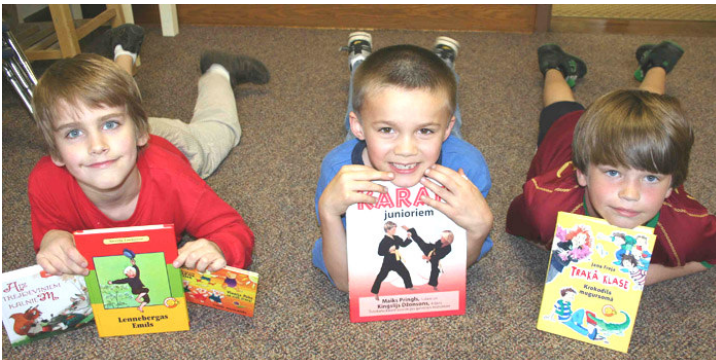
Nudžersijas skolas šī gada Draudzīgā aicinājuma lasīšanas projektu noslēdzām Liendienās. Katrs bērns tad saskaitīja savas divos mēnešos izlasītās lapas puses un griezās pie saviem sponsoriem ar izlasīto skaita kopsummu un lūgumu likt lietā solīto: par izlasīto lapas pušu klāstu ziedot skolai apsolīto grāmatu dāvinājumu.

Skolas bibliotēkas krājumus esam paplašinājuši ar jaunām un krāšņām grāmatām un bērnu filmām latviešu valodā. Attēlos redzami cītīgākie lasītāji: Māra Giga (pa labi), Amanda Byron (pa kreisi) un otrās klases puīši, Gustavs Teteris, Kyle Byron un Lukas Van Sant, kas kā

klase pārspēja visas citas klases ar izlasīto lapas pušu kopskaitu. Atzinība jāizsaka čaklajiem puīšiem, viņu atbalstošajiem vecākiem un klases audzinātājai Lizei Zālītei, kas iknedēļu mudināja puīšus sasniegt jaunu lapas pušu kalngali!

Anita Bataraga

Garīgās literatūras kopa

Draudzē rosīgi turpina darboties Garīgās literatūras kopa. No šī gada iesākuma jau izlasītas un kopīgi pārrunātas trīs grāmatas, iecerot pavasara sezonu noslēgt ar vēl vienu un vasaras „darbam” paredzēt vienu grāmatu, pārrunas atliekot uz rudens pusi.

Pagājušā gada noslēgumā lasījām pārrunām neierastā formātā veidoto krājumu „Watch for the light” lasījumus katrai dienai, sakopotus no dažādu autoru dažādiem darbiem. Izrādījās, ka gandrīz visiem likās ļoti piemēroti un lietderīgi lasīt vienu lasījumu ik dienas, taču fragmentu saturs ne vienmēr šķita Adventes un Ziemassvētku laikam piemērots. Bijām pārsteigtas, ka no visa lasītā tik ļoti patika Mārtiņa Lutera Ziemassvētku sprediķa fragments, kas norāda, cik paliekošas, laikam spītējot, ir patiesas garīgas vērtības.

Gada noslēgumā parasti tiek izvērtētas tā gaitā publicētās grāmatas un, pārlūkojot pārdotāko un populārāko darbu sarakstus, nākamo izvēlējamies Kristīgo grāmatizdevēju apvienības godalgoto Džona Paipera grāmatu „Ko Jēzus pavēl pasaulei” (John Piper, „What Jesus demands from the world”). Paipers ir ļoti slavens un ražīgs autors, un šī grāmata attaisnoja mūsu cerības un arī saņemto godalgu. Rakstnieks atgādina pamatpatiesības, kuras pasaulīgā skrējienā esam piemirsuši ka Kristus ir devis mums ne tikai apsollījumus, bet arī pavēles, kā mums šajā pasaulē ir jādzīvo, nepiemirstot par mūžīgo. Grāmata iedalīta nodaļās, katrā stāstot par vienu Jēzus pavēli un izrādās, to ir daudz vairāk, nekā mēs esam pieraduši domāt - veselas piecdesmit! Pārrunas par tām, kā vienmēr, izvērtās visai dzīvas, jo šis temats skar katra personīgo ticības pārdzīvojumu. Kādā

mērā mēs esam griboši un spējīgi pildīt to pienākumu, ko Jēzus mums ir uzlicis? Vai mēs protam un uzdrošināmies nest Viņa vēsti kūtrajai pasaulei?

Pēc šīs ļoti interesantās, bet teoloģiski sarežģītās grāmatas nolēmām izvēlēties „ko vieglāku” no populārās literatūras - Annas Raisas „Kungs Kristus. No Ēģiptes” (Anne Rice, „Christ the Lord. Out of Egypt”). Šī autore, kas slavēta ar veselu rindu grāmatu par vampīriem, 1993. gadā pievērsās kristīgajai ticībai un nolēma ziedot turpmāko mūžu un darbību, popularizējot Jēzus dzīvi un mācību. Grāmata ir tik oriģināla, ka jau no paša sākuma bija skaidrs ka mums būs par ko pastīdēties - un tik tiešām diskusija bija ļoti spraiga. Stāstījums ir pirmajā - Kristus personā, raugoties uz pasauli Jēzus bērna acīm un dažiem jau šis likās apšaubāms paņēmiens, jo šādā traktējumā Kristus sākumā neapzinās, ka Viņš ir Dieva Dēls un to, kāds ir Viņa uzdevums. Ņemot vērā, ka Bībeles tekstā par Jēzus bērnības gadiem ir teikts visai nedaudz, autore ir izmantojusi daudzus apokrifus materiālus un ārpus Bibliiskas vēsturiskas liecības. Lasītāja nostāja pret grāmatu kopumā ir atkarīga no pozitīvas vai negatīvas attieksmes pret daiļdarba autora uzdrošināšanos brīvi ļauties iztēlei šādā garīgi tik trauklā jomā. Tomēr varējām visi vienoties, ka rakstniece ir ārkārtīgi dziļi izpētījusi teoloģiskos pamatus un laikmeta vēsturisko fonu un darbs ir lieliski un aizraujoši uzrakstīts. Nolēmām rudenī lasīt arī otro Annas Raisas triloģijas grāmatu - „Kristus Kungs. Ceļš uz Kānu” („Christ the Lord. The road to Cana”), lai uzzinātu, cik labi autorei izdevies turpināt iesākto tematu. *Inga Saivare*

Ivaram Bērziņam 18. dzimšanas diena

29. februārī, piektdienas vakarā, Salas baznīcas telpās, kopā ar kuplu skaitu draugiem un draudzes locekļiem, bijušais draudzes priekšnieks Ivars Bērziņš atzīmēja viņa 18. dzimšanas dienu īstā jubilejas dienā! Bijušais novada vecākais Toms Trautmanis bija ielidojis no Detroitas vakaru vadīt. Dāmu komitejas priekšniece Ilze Beiniķe bija izcepusi lielu garšīgu kliņģeri. Ivaram jau sen mati vairs nav. Tādēļ draugi viņam uz jubileju uzdāvināja “afro” stila kuplu parūku, ko Ivars lepni valkāja visu vakaru. Novēlam Ivaram un viņa šarmantai kundzei Vijai kopā svinēt vēl daudzas veselīgas un bagātas jubilejas Salas baznīcas telpās!

Ēriks Niedritis, MD

Vijai Mortonai 75 gadu jubileja

Ņujorkas draudzes Salas novada aktīvai darbiniecei Vijai Mortonai 18. martā palika 75 gadi, bet dēla Andra sievas Nicholas rīkotās jubilejas svinības kopā ar kuplu skaitu radiem un draugiem notika sestdien, 29. martā zaļumos Nassau County klubā, Glen Cove, Longailendā, skaistās muižas balles telpās. Vecākais dēls Geofreys ar ģimeni bija atlidojuši no Atlantas, Džorģijas. Skolas draudzenes no Vācijas bēgļu nometnes: Vija Mangule, Pegija Klausā un Elita Gobiņa bija arī ieradu-

šās. Vija Mortona katru gadu daiļo Salas baznīcas teritoriju ar ziediem. Rudenī viņa stāda sīpolus, lai Lieldienās ziedētu tulpes un narcises un vasaras laikā dārzs starotu dažādās krāsās draudzes locekļiem par prieku! Vija ir arī ilgadīga korporācijas Daugavietes locekle, ALAs Dzintara biedre, Latvijas Nacionālās Operas Ģildes atbalstītāja ziedojot operai krēslu, kā arī Salas māsu draudzes Krimuldas labvēle. *Ēriks Niedrītis, MD*

Salas pavasara sarīkojums

Viss 30. marta Salas pavasara sarīkojumā saistījās ar dzintaru. Vēra Siliņa lasīja interesantu un informatīvu referātu par mūsu pašu mīlo dārgakmeni, kas vispāri nav akmens, bet orgānisks un cēlies no dzīva skuju koku sveķiem. Siliņa kundze bija ziedojusi daudz laika lietojot dažādus avotus savai prezentācijai. Dzintars atrodas visās pasaules malās, bet visvairāk Baltijas jūras krastā. Citās zemēs dzintars var būt zaļš, zils un pat sarkans. Jo vairāk gaisa burbuļi, jo gaišāks dzintars. Gaišais dzintars skaitās vērtīgāks nekā tumšais. Dzintaru arī kausē un izmanto laku ražošanā. Dzintars deg. Trīspadsmit ģimenes - ieskaitot rotkalis Normunds Treijs - aizdeva savus dzintarus, gan lielus klučus, kā arī izstrādātas rotas lietas plašai izstādei. Pasākumu finansiāli atbalstīja Thrivent Financial for Lutherans labdarības organizācija, Suffolk County nodaļa. Cerams, ka Siliņa kundzes plašo un saistošo lekciju varēs atkārtot arī citos novados.

Pēc lekcijas sekoja azaidi. Dāmu komiteja cienāja viesus ar garšīgām gaļas pankūkām kopā ar brūkleņu ievārījumu, zirņus ar speķi, biešu zupu un rupjmaizi. Netrūka aleksandru kūkas, tortes, ābolu maizītes, dzeltenmaizi un vēl daudz kas cits salds un garšīgs. Lotereja šoreiz bija bagāta ar skaistuma un veselības kopšanas līdzekļiem lietojot dzintaru kā sastava vielu. Šāds liels grozs trāpījās Herbertam Lediņam. Redzēsīm vai laimesta laimētājs staros kā dzintara gabaliņš saulītē? Longailendas latviešu skolas meitenes palīdzēja izvilkt no laimes ratiem laimīgās lozes.

Ēriks Niedrītis, MD

Pegijas Klausas 75 gadu jubileja

Tieši svētdien, 30. martā, Salas baznīcas Pavasara sarīkojumā, latviešu sabiedrībā ļoti pazīstamai un aktīvai Pegijai Klausai nosvinēja 75. dzimšanas dienu. Dāmu komitejas priekšniece Ilze Beiniķe apsveica jubilāru ar rozu pušķi. Pegija darbojās dāmu komitejā

ilgus gadus, vada Salas baznīcas Grāmatu galdu, darbojās Latviešu Kredīta sabiedrībā un Latvijas Nacionālā Operas ģildē. Pegijas meitas un mazbērni visi dzīvo Kalamazū. *Ēriks Niedrītis, MD*

2008. gada vasaras nometne

Periodu programmas veidojas kuplas un bagātīgas! Pirmā periodā "Daba 1" tēmā apskatīsim nometnes un apkārtnes dabu, bet otrā perioda "Daba 2" tēmā apskatīsim cilvēka dabu. Visas "dabas" apdziedāsim, pielietosim kā pamatu mākslas nodarbībām, iesaistīsim apcerēs. un iepīsim ikdienas nodarbībās. Pirmā periodā papildus dziedāšanai un koklēšanai arī veidojas plāni ansambļiem un stabulētājiem. Vecākiem nometnotājiem gan pirmā, gan otrā periodā atkārtosim vecāko nometnieku "specnodarbības" ar riteņbraucieniem un pārguļu plāvās. Valodas periodā "mīlestības" tēma būs balsts nodarbībām un ikdienas dzīvei!

Gaidam jaunus un pieredzējušus nometnotājus! Meklējam vadītājus ar "Aquatics Director" sertifikāciju 1. un 2. un valodas periodam. Pirmā un otrā periodā arī meklējam medmāsiņu, virtuves darbiniekus un meiteņu grupu audzinātājas!

Ludzu pieteikties Anitai Bataragai: 201-760-6417 vai abatarags@optonline.net par darbu 1. vai 2. periodā, bet Elissai Millerei: valodasperiods@yahoo.com par Valodas perioda ezera darbiem.

Atzīmējiet kalendārā; "Melnais Lācis" Jūs aicina pie sevis 19. jūlijā pie atpūtas nama uz pusdienām un saviesīgu pēcpusdienu. *Anita Bataraga*

Valodas Periods Katskiļu Nometnē

Tagad ka pēdējās aukstās ziemas dienas ir beidzot aizgājušas un dienas paliek siltākas un garākas, ir laiks sākt nopietni domāt par vasaru Katskiļu Nometnē! Šogad, Katskiļu nometnes Valodas periods sāksies 3. augustā un noritēs līdz 16. augustam. Valodas periods, nometnes trešais periods, ir domāts latviešu bērniem no 6 līdz 15 gadu vecumam kuri mājās nerunā latviski. Šī nometne dod iespēju bērniem augt latviešu vidē un mācīties par latviešu kultūru, valodu un tradīcijām.

Šogad, Valodas perioda tēma ir mīlestība: par mīlestību viens otram; par mūsu mīļo nometni; par mūsu dažādiem mantojumiem un tautas kultūru. Un, sakarā ar 2008. gada olimpiskām spēlēm, sestdien 9. augustā notiks Valodas Perioda Olimpiāde! Viesi ir laipni lūgt skatīties un piedalīties. Noslēguma koncerts notiks sestdien, 16. augustā.

Kā vienmēr, programma būs bagāta ar gadiem iemīļotajām nodarbībām, kā arī dažiem pārsteigumiem. No rītiem, bērni mācīsies latviešu valodu, Ingas

Miemes-Garbarino vadībā, tautas dejas vadīs Marisa Vitola, un mākslu pasniegs Dace Winzler, Aleksandra Winzler un Astra Lauris-Olson. Macītājs Laris Saliņš gādās par nometnes garīgo dzīvi, rīkojot dievkalpojumus un reliģiskās apceres, un Sarma Liepina-Clouser gādās par mūsu uzturu kā galvenā saimniece. Slavenu mūzikas programmu vadīs Irēne Jasuta, kā arī Īkšķīšu programmu, kopā ar Nikiju Van Valkenburg. Mūsu entuziasiskais audzinātāju spēks, ar daudziem veterāniem, kā arī jaunākām sejām, rīkos tradicionālos nometnes pasākumus: ugunskurus, meža rotaļas, balles, peldēšanu, šķēršļu gājienu, sportus, un daudz ko citu! Šogad Elissa Millers ir uzņēmusies Nometnes direktores lomu, ar Māru un Ēriku Dajevskas kā programmu vadītājas.

Ja vēlaties uzzināt tuvāku informāciju, vai pieteikt savu bērnu, lūdzu apmeklējiet www.nydraudze.org.

Citus jautājumus var nosūtīt uz šo e-pasta adresi: valodasperiods@yahoo.com. Māra Dajevska

I'm a Latvian-American

When I was a young child, I never really cared much about anything, other than how many Barbie Dolls and Cabbage Patch Kids I had. I never really even noticed that my *tēvs*, *vectēvs* un *vecmāte* all spoke to me in a different language. I just thought it was something they made up, like a game they played.

When I became eight-years-old, my parents took me to this great place, where I was to learn about my heritage.

Every *vasara*, as far back as I can remember my parents would take me to this fantastic place in upstate New York. It was the *Latvian Lutheran Church Camp*. The drive took about two and half hours, but I didn't mind because by the time I got there I would be having the time of my life. This meant *putra* for breakfast, bedtime at 9 o'clock, dodge ball in the hot humid weather, building *meža mājas* in the woods, and *peldēšana* in dirty *ezers* catching salamanders and tadpoles.

Also many hours were spent arguing over who got the top bunk or who got the vanilla pudding first. On special nights we would have *ugunskurs* in which we sang and made smores. Dusk would lead us to play "*Pīle, Pīle, Zoss*" or "Capture the Flag" for what seemed for hours. Yet nowhere in my memories, at that

point of my life, did this camp represent my Latvian culture.

Besides all the fun and games, throughout the day we would have our daily Latvian *valodas klase*. All I really could remember is fighting over who was going to use the *rozā* marker next, rather than paying attention to our lessons. Even at our outdoor *reliģijas klase*, we children found blades of grass, tiny insects, and rocks to be more exciting than what the *macītāja* was saying. *Baznīca* to us was getting dressed in our Sunday's best and having our hair French braided. Obviously we did learn a lot about our culture, but as an eight-year-old, my vivid memories are those of icky *putra*, *ugunskurs*, and dodgeball. Soon time seemed to go by so quickly. The *divi* weeks spent at camp grew shorter and shorter each year. Make-up kits and curling irons now accompanied us instead of teddy bears. Bedtime was now 10 o'clock. We cut our own meat at *pusdienas*. Young romances began, first *bučas* were received. Our childhood was vanishing right before our *acis*. No longer were we children; we were now young adults. The year I turned 15 it was our last night, and during our *Dinejballe* we were all waiting for the next *deja* to start. *Meitenes* were on one side, *zēni* on the other. My *draugi* and I were sitting there whispering and giggling. That's when I looked around at everyone sitting in the room, aging from *seši* to *divdesmit-seši*, realizing then that we were all the same. We were Latvian. This is when I first got my taste of what culture really is - a bond. This is something that I never

felt before, but it felt good to be there. I felt as if we were all one giant family. Here at the *Latvian Lutheran Church Camp (nometne)*, we all shared the same things, our childhood, our friendships, our summers, and our culture. We were all one, united as something which only we could understand. Since that *vakars*, the feeling of closeness, unity, and familiarity has been with me like a shadow, never leaving my side. Every passing *vasara* shared moments create everlasting memories that will stay in my *sirds* forever, and they will always remind me of whom I am, where I came from and how I belong to this nationality.

As I continue on my path of life, and I am now approaching my twentieth year at *nometne*, I cherish this place more and more, especially since now I'm embarking on my next challenge in my life - being the camp director of *Valodas periods*. My experiences at camp and its representation have helped me become the young woman I am today. My love for my heritage is a gift that I would like to share and pass on to others as they join our family at *nometne*.

But if becoming the new camp director of *Valodas periods* wasn't enough of a challenge for me this year, I also decided to continue my education in learning how to speak, write, and understand the Latvian language. I am adding another Latvian tradition to my list! Every Saturday I attend "Latvian School," traveling to the Yonkers Latvian Church, most Latvian children usually do this between the ages of 5-15, but who says you can't do it when you are 28! I am currently enrolled in the LSL class (Latvian as a Second Language). My classmates and I are all in our twenties and all have the dream of one day speaking fluent Latvian. We meet each week with the drive and dedication that is needed to learn a language; practicing dialogues that we write and reading them out loud, completing exercises in grammar, and building our vocabulary by discussions. My time spent at Latvian School is positive and I'm proud of myself for taking on this challenge. My journey of being a Latvian-American is nowhere near the end...I'm just starting!

Elissa Miller

“May they all be one”

Pastor Saivars reflects on the meaning of Christ's prayer in John 17: "May they all be one." What can Christ have meant, if his church encompasses such diverse leaders as Pope Benedict XVI and pastor Jeremy Wright? Pastor Saivars concludes that this is not a unity that can be brought about by political or Bureaucratic institutions. This is the unity that will only become a reality with God in Life Eternal.

Martiņš Zālīte, our Church Council President, calls on the members of the church to support the plan for a new "ēdamzāle" (Mess Hall) at our camp in the Catskills. For the 50th anniversary of the camp we raised \$250,000. Martiņš Zālīte explains that this "seed money" will go a long way toward building a renewed "ēdamzāle" that will be able to comfortably feed the 275 people who gather at our camp when the camp is in full swing. This will also free up space in the old "ēdamzāle" for the regular camp as well as for the "Īkšķīši" (the Mommy and me camp) that is especially needed on rainy days. The new facility will also be able to host wedding receptions, baptisms and conferences. To complete the project the church will have to invest another \$275,000. The plan is to raise as much of this sum as possible from donations. The rest will come as loans from other church resources.

The committee that has developed the plan for the

new "Edamzāle" will be meeting to answer questions about the project in New Jersey at Christ Church in Short Hills (where the school meets) on Wednesday, June 4th at (????), at Yonkers on Saturday, June 7th at (????) and in Long Island after the Sunday, June 8th service. If you wish to submit questions via email, please write to Martiņš Zālīte at mzalite@gmail.com or to Aija Ērglis at erglisaj@optonline.net.

A large confirmation group has been prepared by pastor Saivars. The confirmation service will be at the Yonkers church on June 1st at 12PM.

The next service at the Draudzes nams will be on June 14th at 2PM followed by a picnic.

Ilona Vilciņa, the principal of the Brooklyn Latvian School, has begun a new Latvian webpage, which is intended for the Latvian community in all of America. Check it out at www.LatvianUSA.com. On May 31st there will be a GRAND OPENING BALL to celebrate the launching of the webpage. For more information go the webpage or call Ilona at 718-332-7510.

This year the "Dižtalka", the pre-camp fix-up and clean-up weekend will be right on the Summer Solstice, June 21st and 22nd. To reserve a room, call Janīna Briģis - 518-589-9932. Come help and come celebrate a "Jāņi", Latvian Midsummer's Eve!

Laris Saliņš

Dzimšanas dienas jūnija mēnesī

1 Lagzdins, Erika	11 Gross, Inese	15 Nigals, Janis	23 Bergman, Brigita
1 Silgailis, Mara	11 Salmins, Karlis	16 Sterns, Rasma	23 Gemute, Liga
2 Rudzitis, Valda	11 Skrodelis, Elizabete	17 Harju, Hedviga	23 Mazzanobile, Emil
3 Lusis, Eriks	12 Alversons, Dzintra	17 Houlis, Inese Zeltina	24 Miemis, Juris
3 Matsons, Zenta	12 Dzenis, Visvaldis	17 Pilmanis, Pauls	25 Anthony, Biruta
4 Kundzins, Rasma	12 Jurevics, Arnis	17 Racevskis, Janis	25 Cordazzo, Inita Graudina
5 Batarags, Roberts	12 Prieditis, Emma	19 Aboltins, Anna	25 Pulins, Ruta
5 Klavin, Ramona	12 Pukke, Livija	19 Briedis, Arija	25 Vitols, Milda
6 Restberga, Erika	12 Putenis, Matiss A.	20 Heukeroth, Solveiga	26 Kraucis, Arturs
7 Vallens, Ansis	12 Sprogis-Mastins, Olgerts	20 Kalnins, Dagmara	26 Manteniņeks, Karlis E.
8 Juzups, Rīta Ilga	13 Balodis, Mirdza	20 Veide, Maija	27 Ermanis, Lucija
10 Preisa, Izolde	13 Bole, Guntis	20 Zamurs, Lilija	27 Magons, Eriks
10 Sell, Ilze K.	13 Boss, Nora	20 Zverins, Veronika	27 Zamurs, Karlis E.
11 Aperans, Anna	13 Gobina, Elita	21 Bobal, Joanne	28 Lazda, Andrejs
11 Baumanis, Raimonds	13 Moricca, Audra	21 Piper, Lidija	29 Jurevics, Maris
11 Blinovs, Zigrīda	14 Balens, Lidija	21 Silins, Daina	29 Nelius, Erika
11 Dzenis, Sigrida	14 Freimanis, Anna	21 Treimanis, Violet	30 Osis, Aivars
11 Elks - Elksnītis, Velta	14 Ozols, Aina	22 Zarins, Bertrams	30 Valters, Arturs

Sveicinām jūnija jubilārus!

Jauns portāls latviešiem Amerikā - www.LatvianUSA.com

1. maijā gaismā nāca jauns portāls www.LatvianUSA.com. Portāla galvenie mērķi ir sniegt praktisku un nepieciešamu informāciju latviešiem, kuri ir ieceļojuši nesen, kuri ir dzimuši vai daudzus gadus desmitus dzīvo Amerikā, kā arī tiem kuri tikai vēl plāno ieceļot. Portāls ir domāts latviešiem, tāpēc būs veidots latviešu valodā. Veidojot portālu, mans galvenais mērķis bija izveidot ne tikai vienkārši informatīvu portālu, bet gan latviešu kopienas tikšanās vietu internetā, kur katrs lietotājs varēs pats pievienot informāciju, piedalīties diskusijās, informēt par pasākumiem, notikumiem, ievietot sludinājumus, veidot foto galerijas.

Latvieši ir strādīga, gudra, kulturāla un inteliģenta tauta. Tie, kuri atbrauca Otrā Pasaules kara laikā un pēckara gados, palēnām iedzīvojās, sāka strādāt, turpināja mācīties un drīz vien aktīvi sāka veidot organizācijas, kompānijas, uzņēmumus. Arī nesen iebrāukušie latvieši ir tikpat aktīvi un daudzi jau ir atvēruši savus uzņēmumus un kompānijas. Tāpēc portālā ir izveidota uzziņu sadaļa "Dzeltenās lapas", kura informēs par

iespējām izmantot latviešu uzņēmēju un organizāciju piedāvātos pakalpojumus, tādā veidā atbalstot un veidojot izpalīdzīgu, draudzīgu un spēcīgu kopienu plašajā Amerikas kopienu saimē.

Portālā ir atrodama arī cita noderīga informācija. Ir izveidoti vairāki interneta saišu katalogi. Ceru, ka interesi izraisīs iespēja skatīt Latvijas televīziju raidījumus, klausīties Latvijas radiostacijas, klausīties latviešu mūziku mūsu portāla mūzikas atskaņotājā. Foto mīļiem un visiem, kas vēlēties informēt par savu pasākumu norisēm ir iespēja ievietot bildes foto galerijā. Ceru, ka daudziem būs noderīga mūsu apsveikumu sadaļa un mēs kopīgiem spēkiem izveidosim to, par vispilnīgāko un labāko apsveikumu katalogu internetā.

31. maijā, sakarā ar portāla atklāšanu, tiek rīkota 'Grand Opening Balle'. Plānojam ļoti daudz pārsteigumu, dzīvo mūziku, DJ, vakariņas, interesantu un bagātu vakara programmu! Vairāk informāciju meklējiet portālā vai zvaniet 718-332-7510. *Ilona Vilciņa*

2008. gada vasaras nometnes kalendārs:

1. periods: no 6. jūlijā - 20. jūlijam	Valodas nometne: no 3. augusta - 16. augustam
2. periods: no 20. jūlijā - 2. augustam	Valodas Īkšķīši: no 3. augusta - 9. augustam
Īkšķīšu A nedēļa: no 13. - 19. jūlijam	Senču nometne: no 10. augusta - 16. augustam
Īkšķīšu B nedēļa: no 20. - 26. jūlijam	3x3: no 17. augusta - 24. augustam
Īkšķīšu C nedēļa: no 27. jūlijā - 2. augustam	Melnais lācis 19. jūlijā.
Jāņu dižtalka 21.-22. jūnijā. Istabas sarunājamas ar Janīnu Briģi, tel. (518) 589-9932	

Svētības akti

Sēru vēstis

Vija Strautmanis, dzimusi Krūze, dzimusi 1936. gadā, Rīgā, Latvijā. Bērniību iesāk dzīvojot savu vecāku lauku saimniecībā - Krimuldā. Jau skolas gaitu sākumā iestājās kara gadi. Kad Krievu karaspēks atkal tuvojas kara beigās vecāki ar bērniem atstāj dzimto sētu, lai dotos bēgļu gaitās. Tēvs paņēm līdz divus zīdaiņus un ratus, bet nonākot pie kara ievainoto kuģa Ventspils ostā, zirgu dēļ viņu noraida. Viņi sagaida kādu citu kuģi, kas viņus visus uzņem. Tad pienāk ziņa, ka iepriekšējais sarkanā krusta kuģis ticis nogremdēts Baltijas jūrā ar torpēdu no krievu zemūdenes. Liktenis bija lēmis ģimeni pasargāt un kuģis sasniedza Dancigu Vācijā. Ģimene nonāk Grēvenes bēgļu nometnē netālu no Minsteres angļu zonā. Pēc kara Vijai ar ģimenei radās iespēja izceļot uz Angliju. Tur viņa atsāka skolas gaitas. Vija iesvētījās Luterticīgā draudzē Bradfordā. Pēc 5 gadiem nobeidz "Rowling Colledžu of Commerce". Sak strādāt kā sekretāre solīcitors (advokāta) birojā. Iestājās latviešu tautas deju grupā, Leedsā. Blakus pilsētā ir otra tautas deju grupa "Sakta", kuŗa bieži brauc uz deju festivāliem pa Eiropu. Valdis Strautmanis no šīs otrās grupa ieskatās Vijā un viņi apprecas 1956. gadā. Pēc pieciem gadiem rodas iespēja izceļot uz Ameriku un 1961. gadā ar kuģi "Queen Elizabeth" ierodās Ņujorkā. Vija drīz vien atrod darbu lielā advokātu firmā "Sullivan Cromwell" Manhatenā. 1968. gadā ierodas dēls Aivars. Vija kopā ar Vadi mīl kā kurā sezonā piekopt veselīgu vingoršanu - ziemas laikā slēpošanu, bet vasarās tenisu un peldēšanu. Pēc 9 gadiem ģimenei piebiedrojās meita Anita. 1979. gadā Vija zaudē tēvu un 5 mēnešus vēlāk savu brāli, kas mirst negadījumā tālu no mājas. 2002. gadā Viju piemeklē ļauna slimība. 2005. gadā zaudēja savu māti 92 gadu vecumā. Vija turpināja varonīgi cīnīties ar slimību. Vija visu laiku - gandrīz līdz pašām beigām - vēl strādāja. Bija ļoti iecienīta savā ilgā darba vietā (44 gadus) "Sullivan & Cromwell" birojā. 2006. gadā Viju un Valdi patīkami parsteidza meitas Anitas slepeni sagatavotais viņas vecāku 50 gadu jubilejas svinības. Vija līdz pašam pēdējam vēl apmeklēja latviešu sarīkojumus un pielūdza Dievu Jonkeru dievnamā. 14. februārī Vija ar Valdi vēl piedalījās Bībeles stundu grupā Jonkeru baznīcā un atzīmēja "sirsniņu dienu". Otrdien 4. martā stāvoklim ar veselību pasliktinoties ataicināja mācītāju aizlūgt par slimnieku. 2 stundas vēlāk aizgāja Dieva mierā bez kādām novērojamām sāpēm un mierīgi. Izvadīšana 8. martā no Frederick Funeral Home ar sekojošu zemes apglabāšanu, māc. Saliņš.

Melīta Skalberga, dzim. Eglīte, dzimusi 1921.g. 9. aprīlī, Vecrīgā, Latvijā. Uzauga Krišjāņa Barona ielā,

kur viņa apmeklēja pamatskolu un ģimnāziju. Latvijas Universitātē viņa studēja tautsaimniecību. Viņa satika savu vīru, Konrādu, universitātes lekcijā. Laulājās Jāņa baznīcā, Rīgā, 1942. gadā. 1944. gadā viņa bēga no Latvijās vispirms ar kuģi, tad ar vilcienu uz Bremerhaven, Vācijā. Tur viņa turpināja bēgt no pilsētas uz pilsētu līdz tam, kamēr apmetās Heidelbergā, kur viņa arī atsāka savas studijas. 1949. gadā viņa izceļoja uz ASV. Konrāds sāka savas studijas Ņujorkas universitātē, kur viņš ieguva grādu grāmatvedībā. Melita sāka strādāt "J Walter Thompson" kā kantoriste, bet kļuva par "account executive". No 1949-50. gada dzīvoja Manhatenā. Tad no 1950-53. gada Kvīnsā kopā ar Konrāda māti, māsu un māsās dēlu Pēteri. No 1954-63. gada dzīvoja Washington Heights, kur Konrādam nozaga marku kolekciju. 1964. gadā pārvācās uz 61 ielu Manhatenā. Kopā ar vīru apceļoja visu pasauli - Eiropu, Jaunzeilandi, Kanādu, Karibijas salas, utt. Konrāds mira 1991. gada un ir apbedīts Katskiļu Brāļu kapos, Elka Park, NY. 1996. gadā nopirka dzīvokli Rockville Center pie Vašingtonas latviešu baznīcas. Pavadīja laiku tur un Ņujorkā. 2000. gadā saslima ar "Multiple myeloma". Lēnām novārga. Mirusi 2008. gada 14. martā, savā dzīvoklī, Manhatenā. Atvadu svētbridis 18. martā no Frank E Campbell Funeral Home. Kremšana un pēdējā atdusas vieta būs Brāļu kapos, māc. Saliņš.

Ženija Šics, dzim. Šteinbergs, dzimusi 1917. gada 22. februārī Jelgavā, skolojusies Jelgavā un Kaucminde mājturības skolā un 1940. gadā precējusies ar Kārli Šicu, kam piederēja lauksaimniecība Bērzes pagastā. Dievs viņus svētīja ar dēlu Andri un vēlāk Vācijā ar meitu Ritu. 2. pasaules kara beigu posmā ģimene devās bēgļu gaitās uz Vāciju, kur pēckara gadus pavadīja Hanoverā. 1950. gadā Šicu ģimene ieradās Ņujorkā un pēc nokalpošanas gada kādā lauksaimniecībā Virdžīnijā apmetās Nuarkā, Ņudžersijā, kur Kārlis dabūja darbu pie Inmont (BASF). Jau pašā sākumā ģimene iestājās Elizabetes-Nuarkas draudzē, kur Ženija darbojās Dāmu komitejā. Draudzei izbeidzot darbību, Šici iestājās Ņujorkas draudzē. 1960. gadā Šici nopirka māju Murray Hill, NJ, kur Ženija pavadīja daudzus laimīgus gadus līdz šī gada 15. februārim, kad veselības komplikāciju dēļ viņa bija jāievieto Overlook slimnīcā, Summit, NJ. Krīze sekoja krīzei un aprīļa sākumā Ženijas spēki bija galā. 2. aprīļa agrā rīta stundā viņa aizgāja mūžīgā mierā. Paliek vīrs Kārlis, dēls Andris, meita Rita Ņudžersijā un māsīca Aleksandra Auzāne Sudmale, Toronto, Kanādā. Aizgājēju no Krowicki McCracken bērnu nama Linden, NJ, uz Fairview kapsētu Westfield, NJ, izvadīja diakons Indriķis Kaņeps.

Dievkalpojumi un sarīkojumi Ņujorkas draudzē

	Salā	Jonkeros	Ņudžersijā	Džamaikā/cittur
Maijs 2008				
Svētd. 18	10:30 Saliņš	10:00 Saivars		
Svētd. 25	Dievkalpojums nav	Dievkalpojums nav		12:00 Kapu svētki Brāļu kapos
Sestd. 31.		Skolas izlaidums Zāmuru mājās Bayville		
Jūnijs 2008				
Svētd. 1	dievkalpojuma nav	Iesvētības 12:00 (ne 10:00!), Saivars, Saliņš		
Sestd. 7.			11:00 Skolas izlaidums, Priedainē	
Svētd. 8	10:30 Saliņš	10:00 Saivars ar dg		
Sestd. 14	19:00 Tautas sēru diena, Saliņš			14:00 Draudzes namā, Saliņš, seko groziņu pēcpusdiena
Svētd. 15		10:00 Tautas sēru diena, Saivars		
Svētd. 22		10:00 Saivars		9:00Talka no metnē, Saliņš
Svētd. 29		10:00 Saivars		

Nometnes ēdamzāles pārbūves komiteja, kas izveido ēdamzāles atjaunošanas plānu, satiksies ar draudzes novadiem Ņudžersijā trešdien, 4. jūnijā plkst. 19:00 Christ Church, Short Hills (kur skola satiekas), Jonkeros, sestdien, 7. jūnijā plkst. 13:00 un Salā pēc dievkalpojuma svētdien, 8. jūnijā. Ja vēlaties nodot jautājums ar epastu Martiņam Zālītim: mzalite@gmail.com vai Aijai Ērglei: erglisaj@optonline.net.

Bībeles stundas Jonkeros: 8. un 22. maijā.

1. jūnijā Iesvētības Jonkeros - dievkalpojums ir 12:00, ne 10:00.

Salas dāmu kom. lūdz, humanitārai palīdzībai Latvijā, viegli lietotas, tīras, apkoptas bērnu un pieaugušo drēbes un apavus, tās nodot Salas baznīcā līdz 15. septembrim.

Latvian Evangelical Lutheran Church of New York
4 Riga Lane
Melville NY 11747-3406

Address Service Requested

